

SUBIECTELE DISCUTATE

I. SEMINAR IFR

A. SEMINAR I

Istoria Coranului

Cum este privit Domnul nostru Iisus Hristos în Coran

Buna-vestire și Coranul

Surele:

- 2, 87

- 3, 45-47

Viața lui Mahomed

Buna-vestire și Mahomed

B. SEMINAR II

Critica prezentării Domnului nostru Iisus Hristos în Coran

Surele:

- 3, 49-55

- 4, 153-164

Semnificația atributului sau numelui 'Īsā al-Masīh

C. SEMINAR III

Versetele care conțin precizări despre Hristos din Coran: sura 2, 87; sura 3, 35-55; sura 4, 157-159; sura 4, 171-173.

Despre iad sura 4, 167-169

'Īsā al-Masīh și Allāh ≠ Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl

Fiindcă 'Īsā al-Masīh zice către Allāh, după Mahomed:

Sura 5,116:

„Și când va zice Allah(134): "O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: "Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?", el îi va răspunde: "Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute !".

Dar Domnul nostru Iisus Hristos ne învață adevărul:

Ioan 5:19 A răspuns Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai.

[...]

Ioan 5:23 Ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl care L-a trimis.

Ioan 5:24 Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață.

Ioan 5:25 Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce vor auzi vor învia.

Ioan 5:26 Căci precum Tatăl are viață în Sine, așa l-a dat și Fiului să aibă viață în Sine;

[...]

Ioan 5:37 Și Tatăl care M-a trimis, Acela a mărturisit despre Mine. Nici glasul Lui nu l-ați văzut vreodată, nici fața Lui nu ați văzut-o;

2 Ioan 5:38 Și cuvântul Lui nu sălăsluiește în voi, pentru că voi nu credeți în Cel pe care l-a trimis Acela.

Ioan 5:39 Cercetați Scripturile, că socotiți că în ele aveți viață veșnică. Și acelea sunt care mărturisesc despre Mine.

Ioan 5:40 Și nu voiți să veniți la Mine, ca să aveți viață!

Ioan 5:41 Slavă de la oameni nu primesc;

Ioan 5:42 Dar v-am cunoscut că n-aveți în voi dragostea lui Dumnezeu.

Ioan 5:43 Eu am venit în numele Tatălui Meu și voi nu Mă primiți; dacă va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi. [...]

Ioan 8:58 Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. [...]

Ioan 17:24 Părinte, voiesc ca, unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pr care Mi i-ai dat, ca să vadă slava mea pe care Mi-ai dat-o, pentru că Tu M-ai iubit pe Mine mai înainte de întemeierea lumii. [...]

Mat 26:64 Iisus i-a răspuns: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

Iar Dumnezeu Tatăl spune:

Mat 17:5 Vorbind el încă, iată un nor luminos i-a umbrit pe ei, și iată glas din nor zicând: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta ascultați-L”.

Mat 17:6 Și, auzind, ucenicii au căzut cu fața la pământ și s-au spăimântat foarte.

[...]

Fap 13:33 Că pe aceasta Dumnezeu a împlinit-o cu noi, copiii lor, înviindu-L pe Iisus, precum este scris și în Psalmul al doilea: „Fiul Meu ești Tu; Eu astăzi Te-am născut”.

Sura 5, 45-48

Sura 5, 110-114

Sura 5, 117

Sura 19, 21, 30-31, 34

Sura 43, 63

Sura 57, 27

D. SEMINAR IV

Despre Atotprezența lui Dumnezeu, bună voința Sa întru Sfinți și îngăduința față de cei care sunt despărțiți de El sau revelația spiritualizată personal în funcție de primitor.

II. CURS IFR

A. CURS I

Unitatea dintre suflet și trup prezentată deformat în toate spațiile religioase, felul în care viața spirituală configurează în fiecare spațiu teo-cosmic anumite exprimări specifice ale corelației suflet-trup.

Expresii fizice cu sensuri spirituale diferite, potrivit adevăratei unități suflet-trup, în diferite religii (de exemplu: hinduism, budism sau mahomedanism) și cum au deformat aceștia metaniile și metanierele creștine.

B. CURS II

Semnificația spirituală și intramundană în hatha yoga și raja yoga

Meditația de tip zen

Realitatea simbolului ca dublă orientare a fiecărei entități din lume

Caracterul instrumental și conținutul ideatic al:

1. Formulei „Doamne, miluiește!”
2. Semnului Crucii
3. Îngenuncherilor
4. Metaniei mici, mare
5. Postului

C. CURS III

Istoricul islamului, care e o religie sincretică

Numele Allāh

Relația dintre Jibrīl și Mahomed, văzută de mahomedani ca fiind „revelație”, care nu este unică ci ultimă, și manifestarea dură a lui Jibril, nepotrivită unei anghelofanii.

Istoria Coranului

Ce spune Coranul despre ʿĪsā al-Masīḥ, despre moartea pe cruce și înălțare.

Modul de receptare islamică privind temele majore ale Vechiului Testament și Noului Testament

Elemente din viața lui Mahomed

D. CURS IV

Căderea în păcat în islam

Problema unicității personale a lui Allah raportată la o fire și Trei Persoane adică Sfânta Treime, la Hristos, și rezolvarea ei prin simplificare ariană în islam

Mahomedanii cred că Revelația din Vechiul și Noul Testament a fost pervertită de creștini și iudaiești.

Dreptul Shari'a și severitatea cu care e impus în diferite țări islamice (ramurile religios-civilă și religios-ritualică).

Cum îl văd mahomedanii pe Allāh:

1. Voia absolută a lui Allāh și supunerea necondiționată a omului
2. Atributele lui Allāh: atotputernicia și milostivirea și supunerea și recunoștința omului
3. Cele două trei forme principale ale islamului: sunnit, šiit și kharigit

E. CURSUL V

Cele cinci coloane ale islamului:

1.) Mărturisirea de credință Shahada (care este, când se rostește, ce afirmă doctrinar – unicitatea personală a sacralului și respingerea multiplicității sacralului și Mahomed ca sfârșit al revelației).

2.) Rugăciunea „Salāt” (cele cinci momente ale zilei – permanentă raportare la sacru în timpul vieții cotidiene, inspirația din spațiul siriatic, covorașul de rugăciune cu chenar în zigzag cu o menire precisă în gândirea arabă, abluțiunile rituale, rugăciunea de vineri, descălțatul pantofilor).

3.) Dania rituală „zakāt” (de cine a fost instituită, scopurile instituirii daniei rituale: susținerea săracilor, construirea de băi publice, întreținerea celor ce merg în pelerinaje, întreținerea războiului sfânt; mentalitatea islamică ce privește bogăția nu ca pe un merit personal, ci ca pe un dar al lui Allah, iar omul e administrator al averii, și nu proprietar și trebuie să-i ajute pe cei mai nevoiași).

Ġihādul (al șaselea stâlp al Kharigiților) - scopuri: de apărare, de răspândire obligatorie a mahomedanismului și stârpire a ghiaurilor.

F. CURSUL VI

4 4.) Postul ritual sawn în luna ramadan (originea numelui, calendarul lunar și toate implicațiile care derivă din folosirea acestui calendar de către musulmani; în ce constă postul, cum se ține, diferențe privind felul în care postesc musulmanii din diferite țări, de unde a fost împrumutat, bairamul (Mica petrecere – *Küçük Bayram*) de la sfârșitul postului.

Conștiința unei solidarități musulmane obligatorii dincolo de granițele naționale.

5.) Hagilâcul sau Hağğ (diferite călătorii religioase: la Mecca, Medina, la Ierusalim pentru muntele Moria, locuri unde au fost uciși unii mahomedani din râvnă rătăcită pentru mahomedanism).

Mecca, cel mai important hagilâc (cum se face, cine participă, obligativitatea ca măcar o dată în viață să se ajungă acolo, hagilâcul la Mecca al săracilor, piatra Ka'aba și istoria ei, lapidarea lui Shaitan, ziua sacrificiului, încheierea hagilâcului cu *Büyük Bayram*, petrecerea sacrificiului, ei crezând că Ibrâhîm a vrut să-l aducă pe 'Ismâ'îl ca jertfă lui Allâh.

G. CURSUL VII

Tradiția Sunnah și hadîth

Responsabilitatea individuală care constă în: Coran, tradiție și cele cinci coloane ale islamului

Comunitatea islamică „umma” care este legată printr-un sentiment de profundă solidaritate

În islam obligațiile religioase nu sunt supuse liberului arbitru; din participarea obligatorie la toate aspectele pe care le presupune religia lor rezultă o mare masă de oameni care au în ce privește traseele principale ale configurației spirituale aceeași orientare, ușor de manipulat și de implantat gânduri străine.

Poligamia (motive)

Simplismul islamului (religie sincretică cu repere din scrieri despre Vechiul Testament și Noul Testament, trecute printr-un filtru de simplificare, datorită lipsei de agilitate a minții lui Mohamed și a supușilor săi: tot ce e paradoxal în iudaism și creștinism este simplificat în sensul raționalității unilaterale, ducând la concentrarea pe unicitatea personală a lui Allâh).

Numeroasele convertiri la islamism în zilele noastre (cauze – simplismul său radical, fetele tinere mahomedance, și nelucrarea de către contemporani a creștinismului – cum se face o convertire).

Prigoana și omorârea celor ce vor să treacă de la mahomedanism la creștinism.